

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: A. Cucerescu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc, V. Pruteanu

Dosarul nr. 2rac-157/17

DECIZIE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței
Judecători

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas,
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Anavit Stil”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Ceaiului” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Anavit Stil” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Anavit Stil”, avocatul Cebotari Stela și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 02 octombrie 2015, SRL „Casa Ceaiului” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Anavit Stil” solicitând încasarea datoriei în mărime de 143 656 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform facturilor fiscale nr. BV 0290496 din 12.09.2012 și nr. 0290495 din 18.10.2012 în adresa SC „Anavit Stil” SRL a fost livrată marfa - producție de publicitate în sumă totală de 193 656 lei.

În urma înțelegerii cu directorul SRL „Anavit Stil”, achitarea pentru producția livrată necesita a fi achitată până 01 ianuarie 2013.

Mai indică reclamantul că, la data de 05 noiembrie 2012, pârâtul a achitat suma de 50 000 lei, însă ulterior careva achitări nu au mai avut loc, deși directorul firmei a asigurat, că își va onora obligațiunile integral.

La sfârșitul lunii iulie 2015, directorul SC „Anavit Stil” SRL a decedat.

Indică reclamantul, că în legătură cu acest fapt s-a încercat a discuta privitor la datoria restantă cu reprezentanții pârâtului, însă, deși inițial au acceptat

cuantumul datoriei, ulterior au refuzat de a achita datoria.

Menționează că la 31 iulie 2015, în adresa SRL „Anavit Stil” a fost expediată somația nr. 19/4, cu aviz recomandat, însă care a fost restituită de oficiul poștal, constatându-se lipsa agentului economic pe adresa indicată. Conform actului de verificări reciproce din 31 iulie 2015, care de asemenea a fost expediat în adresa pârâtului, însă nu a fost semnat, datoria SRL „Anavit Stil” constituie 143 656 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la SRL SC „Anavit Stil” în beneficiul SRL „Casa Ceaiului” datoria în sumă de 143 656 lei și cheltuielile de judecată cu titlu de taxa de stat în sumă de 4 309,68 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, s-a respins apelul declarat de reprezentantul SRL „Anavit Stil”, avocatul Cebotari Stela și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 decembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 21 februarie 2017, SRL „Anavit Stil” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate, dispunerea întoarcerii executării și restituirea din contul SRL „Casa Ceaiului” a sumei de 143 656 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material și procedural. De asemenea, a invocat recurentul că decizia instanței de apel conține doar fraze generale, cu conținut formal, fără motivare, cu însușirea circumstanțelor care nu corespund realității. Or analiza pe care o face judecătorul în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și fermă, să aibă putere de convingere. De asemenea, prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, consideră că instanța de apel la examinarea cauzei, au admis încălcări de ordin procedural care au dus la soluționarea greșită a pricinii. La fel, recurentul a solicitat instanței de recurs să se expună pe marginea întoarcerii executării documentului executoriu nr. 2c-996/2015.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, *recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.*

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 19 decembrie 2016 (f.d. 164), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

La data de 27 martie 2017 SRL „Casa Ceaiului” a prezentat referință pe marginea recursului depus de SRL „Anavit Stil”, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, recursul înaintat de SRL „Anavit Stil” a fost declarat admisibil.

Examinând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu

materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează:

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, *„Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs”*.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, *„Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”*.

Studiind decizia contestată în raport cu materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de apel a examinat superficial cauza dedusă judecării. În acest sens, Colegiul reține că instanța de apel în virtutea caracterului devolutiv al apelului, urma să rejudece fondul cauzei.

În conformitate cu art. 376 alin. (1) CPC, *„Dispozițiile de procedură privind judecarea pricinilor civile în primă instanță se aplică și în instanța de apel în măsura în care nu sînt contrare dispozițiilor prezentului capitol”*.

În conformitate cu art. 373 alin. (2) CPC, *„În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces”*.

În conformitate cu art. 274 alin. (2) lit. i) CPC, *„În procesul-verbal al ședinței se indică faptul că s-a dat citire înscrisurilor, datele examinării la fața locului a probelor materiale, că s-au ascultat și vizionat înregistrările audio-video”*.

Studiind procesele-verbale ale ședințelor de judecată din 24 noiembrie 2016 (f.d. 151-152) și 08 decembrie 2016 (f.d. 155-156), Colegiul constată că probele anexate la materialele cauzei nu au fost cercetate de către instanța de apel în cadrul dezbaterilor judiciare, deși o asemenea obligație reiese din prevederile art. 383 alin. (1) CPC, care prevede că *„După explicațiile participanților la proces, instanța de apel verifică probele din dosar și cele prezentate suplimentar de aceștia. Procedura de administrare a probelor în instanță de apel este similară celei din primă instanță”*.

Colegiul reiterează că, instanța de apel avea obligația de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia, în condițiile când este obligată să reflecte în hotărîre motivele, relevanța, admisibilitatea, veridicitatea probelor și toate probele în ansamblu, legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, concluziile sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe,

precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin.(4) Cod de procedură civilă.

De altfel, instanța de apel nu se poate limita să preia total sau parțial poziția doar a unei părți a raportului litigios, ci trebuie să analizeze cauza și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de ambele părți.

În astfel de circumstanțe, Colegiul reține că decizia contestată nu întrunește condițiile de legalitate prevăzute la art. 239 CPC, potrivit cărora *„Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată”*.

În consecință, raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că examinarea pricinii în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet, evaziv, deoarece soluția instanței de apel, nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, fiind încălcat și principiul nemijlocirii.

Or, în conformitate cu art. 25 alin.(1) CPC, *„Instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărîrea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată”*.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea pricinii în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de SRL „Anavit Stil” și de a casa integral decizia instanței de apel, cu restituirea pricinii civile la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) CPC, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

Referitor la cererea recurentului cu privire la întoarcerea executării documentului executoriu nr. 2c-996/2015, Colegiul menționează că în conformitate cu art. 159 alin. (1) Cod de Executare, *„Instanța de apel sau instanța de recurs este obligată să dispună întoarcerea executării dacă, examinînd apelul sau recursul, anulează hotărîrea instanței de fond cu adoptarea unei noi hotărîri prin care respinge parțial sau integral acțiunea ori adoptă o încheiere de încetare a procesului sau de scoatere a cererii de pe rol”*.

Avînd în vedere norma legală enunțată, cît și faptul că decizia contestată

urmează a fi anulată pentru încălcări procedurale, fără adoptarea unei noi hotărâri pe marginea fondului cauzei, Colegiul se află în imposibilitate de a se pronunța pe marginea acesteia. Or cererea respectivă urmează a fi soluționată eventual, în condițiile art. 157 alin. (1) Cod de Executare.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de SRL „Anavit Stil”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Ceaiului” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Anavit Stil” privind încasarea datoriei, cu restituirea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Ion Druță